

[Hans Hansen.]

gennem et horribelt Skattesystem og opretholdt Modsætninger, som var stærkere end selve det Moment, man ønskede frem.

Saa vil jeg gerne gøre et Par saglige Bemærkninger til den højtærede Minister. Han drog i Gaar i Tvivl, at de Beregninger, som indeholdes i den lille Pjece „Et Sporskifte i dansk Politik“, var rigtige, og han siger, at som gammel Statistiker maa han protestere derimod. Nu er Forholdet det, at Toldens Beløb for en almindelig Indtægt af et Husmandsbrug — det var det, den højtærede Minister vendte sig imod — er i denne Pjece beregnet til 10 pCt. Nu vil jeg gerne sige, at i det saakaldte Grundskyldsudvalg har en anden Statistiker, Veistrup, udarbejdet en Række Beregninger, hvor han har regnet Toldens Beløb til 7 pCt., og paa et direkte Spørgsmaal til ham og til Grundskyldsudvalget har man erklæret, at det var meget lavt.

I Virkeligheden er det vanskeligt at bedømme, hvor meget Tolden udgør, og det er jo i nogen Maade en Skønssag. Hvis man tager det, som Toldens Beløb i Øjeblikket udgør efter de skønsmæssige Beregninger, man kan faa frem, og bedømmer det ud fra de Oplysninger, der blev givet i det af Rigsdagen nedsatte Dumpingudvalg af Toldinspektør Wilhelm Halland, som bl. a. siger, at i Ly af Toldbeskyttelsen kan private Fabrikanter, Haandværkere og handlende beskattede Forbrugere for 100—120 Millioner foruden det, der gaar til Statskassen — hvis man lægger alt det til Grund, er Toldgifterne for en Husmandsfamilie meget lavt ansat i Pjecen.

De 7 pCt., som Grundskyldsudvalget har beregnet, er paa Forespørgsel erklæret at være ansat meget lavt af Hensyn til Modstanderne, men efter hele den Opfattelse, som den højtærede Indenrigsminister synes at have af Tolden, maa jeg have Lov til at sige, at jeg tror ikke, man i Grundskyldsudvalget har regnet med Modstandere af den Kaliber som den højtærede Indenrigsminister. Jeg tror ikke, man har regnet med den Slags Modstandere af Tolden som den højtærede Minister, og Grundskyldsudvalgets Beregninger ligger netop lige tæt op ad de Beregninger, den højtærede Minister i Gaar stærkt kritiserede.

Naturligvis er Beregningen vanskelig. Vi har ansat det til 10 pCt. af Indtægten for et Husmandsbrug — jeg personlig mener, at det er meget højere. At det regnes til 3 pCt. for Byejeendomme, kan sikkert ikke kritiseres, men man har sat det saa lavt, fordi det skal være uangribe-

ligt for Modstandere. Naar den højtærede Indenrigsminister nu melder sig Arm i Arm med det konservative Partis Ordfører og har givet ham Tilslutning til hele hans Betragtning af Tolden, lykønsker jeg virkelig Regeringen og det radikale Parti til deres højtærede Indenrigsminister i saa Henseende.

Der er endnu en Bemærkning i den højtærede Indenrigsministers Tale i Gaar, som jeg vil omtale. Den højtærede Minister siger, at Fejlen i Beregningerne ligger i, at de 12 Mill. Kr., som Staten skal have det første Aar, ikke kommer ind, og deraf følger efter Ministerens Mening den Mangel paa ca. 50 Mill. Kr., som Kommunerne skulde faa, og jeg ser, at det radikale Vestres Organ „Politiken“ har slaet det stort op i sit Refereat: der er forelagt et Fantasi-forslag, hvor der mangier 50 Mill. Kr. Ja, man skal høre meget og se meget, og det har jo i alt Fald heldigvis ikke ret meget med Virkeligheden at gøre, det er den Slags Ting, jeg vil betegne som taagede Teorier.

Der staar i § 1, 2det Stykke, i Vurderingsloven til Grundskyld af 7. August 1922, at Ansættelsen af Værdien i Jord sker under Hensyntagen til de paa Ejendommen hvilende faste Byrder af offentlig Karakter. Naar vi i Forslaget har foreslaaet at ophæve den nugældende Grundskyldslovgivning, er det, som jeg motiverede det i Gaar i min Tale, ganske naturligt, at man ved den første derefter følgende Vurdering er nødsaget til at beregne den kapitaliserede Værdi og lægge den til Grundværdien. Deraf følger den rigtige Opstilling, som Forslaget har, at man faar foruden det, der i Øjeblikket gaar i de offentlige Kasser, saa vidt det er menneskeligt muligt at beregne det paa Grundlag af det nuværende, selv om man ikke regner med Stigningen, det første Aar 12 Mill. Kr., og den Opstilling, som Ministeren i Gaar foretog, hvorefter der skulde blive en Mangel, vil jeg mene fremdeles er urigtig.

Det ærede Medlem Hr. Duborg gjorde gældende, at alle Skødehavere af Jord, i hvert Fald de gældfri Ejere, faar Skattepaalæg; det ærede Medlem indrømmer, at den forgældede Ejer faar foreløbig en Lempelse. Hele den Betragtning, det ærede Medlem her gør, har sin Fejl deri — ja jeg vil just ikke sige, det er en Fejl, men jeg er nær ved at tro, at den Forstaaelse, som det ærede Medlem i hvert Fald til at begynde med viste, senere svigtede, idet han jo til at begynde med var fuldkommen klar paa de Begreber, som det ærede Medlem Hr. Kræg slet ikke forstod, og som det ærede Medlem Hr. Kræg udsatte en Præmie for, det skal jeg senere